

РЕШЕНИЕ

№ 2949

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 13.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10658** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 231 от ЗМВР, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Т. И. З., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Г., срещу Заповед № 8121К-12919 / 04. 11. 2022 г. на министъра на вътрешните работи за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е немотивирана, необоснована и незаконосъобразна, тъй като на служителят не била предложена друга подходяща длъжност. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Представя писмени бележки в указания от съда срок.

Ответникът – министъра на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на 04. 11. 2022 г., а жалбата е входирана в АССГ на 15. 11. 2022 г., поради което същата е подадена в срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Т. И. З., е бил назначен на длъжността „заместник-директор“ (миграционни процеси) на Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР, по служебно правоотношение.

Със Заповед № 8121К-12883 / 03. 11. 2022 г. на министъра на вътрешните работи е изменена т. 1 от Заповед № 8121К-1218 / 29. 07. 2022 г. на министъра на вътрешните работи за утвърждаване на щат на Главна дирекция „Гранична полиция“, като е съкратен щата с 1 щатна бройка „заместник-директор“ (миграционни процеси) и е включена 1 щатна бройка за полицейски инспектор в сектор „Охрана на държавната граница“ на отдел „Гранично наблюдение“ при Дирекция „Граничен контрол“.

С протокол рег. № 3282р-25986 / 03. 11. 2022 г. ВПД директора на ГДГП е предложил на З. друга длъжност, съобразно приложен списък на вакантните длъжности в ГДНП, като жалбоподателят е отказал да заеме по-ниска длъжност от заеманата, от предложения списък.

С докладна записка рег. № 3282р-26005 / 04. 11. 2022 г. ВПД директора на ГДГП е предложил на министъра на вътрешните работи да бъде прекратено служебното правоотношение на Т. З. на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР, поради съкращаване на заеманата от него длъжност и отказ на държавния служител да заеме друга длъжност.

С оспорената в настоящото производство Заповед № 8121К-12919 / 04. 11. 2022 г. на министъра на вътрешните работи, е прекратено служебното правоотношение на Т. З., на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 и ал. 5 от ЗМВР.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи: Оспорената заповед е издадена от компетентен – министъра на вътрешните работи, който е орган по назначаването, съгласно чл. 227, във връзка с чл. 158 от ЗМВР.

При издаването на заповедта е обаче е допуснато нарушение на материалния закон.

На основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР, служебното правоотношение на държавния служител в МВР се прекратява при съкращаване на длъжността.

Съгласно чл. 226, ал. 5 от ЗМВР, прекратяване на служебните правоотношения в случаите по ал. 1, т. 3, 5 и т. 7, букви "е" и "ж" във връзка с чл. 153, ал. 3, т. 1 се допуска само ако служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност или ако няма друга длъжност, подходяща за него.

Изрично в чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, е предвидено, че ръководител на структура на МВР, в щата на която е заеманата длъжност, предприема действия за предлагане на държавния служител на друга длъжност при съкращаване на длъжността.

На основание чл. 9 от Наредба № 8121з-311 от 17.07.2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, прекратяването на служебното правоотношение на държавния служител на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 ЗМВР – при съкращаване на длъжността, се извършва, когато служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност или ако няма друга вакантна длъжност, подходяща за него.

В конкретния случай, съдът намира, че е налице съкращение на длъжността, въз основа на Заповед № 8121К-12883 / 03. 11. 2022 г. на министъра на вътрешните работи, но на служителя не е предложена друга подходяща длъжност, съобразно горепосочените изисквания.

Действително, видно от приложения протокол, са предложени вакантни позиции, но същите не са подходящи по смисъла на закона.

Съгласно списъка на вакантните длъжности на З. са предложени длъжности в регионални дирекции в отдалечени от С. населени места и които макар и да са

ръководни длъжности, не са от вида старши ръководни, каквато е заемал жалбоподателя, според определението посочено в Заповед № 8121К1218 / 29. 07. 2014 г. на министъра на вътрешните работи, за утвърждаване щат на ГДГП.

От друга страна, видно от представената (стр. 158) справка за вакантните длъжности към 03. 11. 2022 г., посочените длъжности, които съответстват на заеманата от З. длъжност са съвсем различни от тези по предложения му списък (стр. 17), което означава, че само формално се претендира спазване на законовите изисквания, но реално същите не са изпълнени. В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл. 9 от Наредба № 8121з-311 от 17.07.2014 г. изисква предлаганите длъжности да са „подходящи“, каквито очевидно не са тези, които са предложени на жалбоподателя.

В същото време, видно от представената в хода на делото справка, към 03. 11. 2022 г., когато е предложено на жалбоподателя да заеме друга длъжност, е имало вакантна една такава, съответстваща на заеманата от него и то е в звеното за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР, която длъжност обаче не е предложена на З..

Доколкото законът (чл. 226, ал. 5 от ЗМВР) допуска прекратяване на служебното правоотношение, само ако служителят откаже да заема друга предложена му длъжност или ако няма друга длъжност, подходяща за него, а в конкретния случай е било налице друга такава длъжност и същата не му е предложена, то издадената заповед е незаконосъобразна.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, които са поискани и които са в размер на 1110 лв., видно от представените списък на разноските и пълномощно (стр. 162), в което е посочено заплатените в брой суми и разписка (стр. 161) за допълнително заплатени такива.

В тази връзка съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като определеното минимално такова съобразно 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размера на адвокатските възнаграждения, е в размер на 750 лв. Заплатеното в конкретния случай възнаграждение от 900 лв., и допълнително още 200 лв. за второто съдебно заседание, което е допустимо по наредбата, не може да се приеме за прекомерно, като в случая следва да се отчетат важните обществени отношения, които са обект на защита и загубата на възнаграждение от страна на жалбоподателя, поради което заплатеното възнаграждение не следва да се намалява.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Т. И. З., ЕГН [ЕГН], Заповед № 8121К-12919 / 04. 11. 2022 г. на министъра на вътрешните работи за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи – [населено място], ул. „б-ти септември“ № 29, да заплати на Т. И. З., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 1110 (хиляда сто и десет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: